

OBC

ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

KAZUSHI ONO DIRECTOR TITULAR

NÚM.
02

EL CONCERT PER A VIOLONCEL D'ELGAR

6, 7 i 8 D'OCTUBRE DE 2017
SALA 1 PAU CASALS

ANDREW GRAMS director
DANIEL MÜLLER-SCHOTT violoncel

LA MÚSICA ENS TOCA

AUDITORI

www.auditori.cat

Comenta aquest concert amb
#auditori #obc

Lepant 150
08013 Barcelona

Mitjans Patrocinadors

el Periódico

**CATALUNYA
RÀDIO**

3

INFORMACIÓ I SERVEIS DISPONIBLES AL WEB DE L'AUDITORI

www.auditori.cat

La setmana del concert podreu descarregar el **programa de mà** per venir preparats de casa. Hi trobareu també tota la informació de l'emissió radiofònica del concert.

A cada fitxa del concert trobareu la **llista de Spotify** per escoltar les obres amb antelació.

Els **textos de les obres cantades** estaran disponibles a la fitxa del concert, dies abans de la cita.

Trobareu el calendari de **La Prèvia**, les xerrades gratuïtes que us oferim abans d'alguns concerts, perquè no us en perdeu ni una.

El contacte per apuntar els vostres fills o nés al **Club del Petit Concert**, perquè estiguin ben entretinguts mentre vosaltres gaudiu del concert.

Tots els **avantatges per als abonats** a l'OBC. Per cert, **SABÍEU QUE...**

... ELS ABONATS A L'OBC

Tenen un 15% de descompte al pàrquing d'Els Encants (carrer de Castillejos, 158)

PROPERES CONCERTS QUE NO US PODEU PERDRE

OBC: SIMFONIA DEL NOU MÓN

→ 13, 14 i 15 OCT / SALA 1 Pau Casals
→ 20.30h, 19h i 11h

Preus de 10€ a 56€

BANDA MUNICIPAL DE BARCELONA: RHAPSODY IN BLUE AMB JOSEP COLOM. CONCERT INAUGURAL

→ 22 OCT / SALA 1 Pau Casals
→ 18h (17h *La Prèvia*)

Preu 16€

CAMBRA: SCHUBERT LIED I

→ 25 OCT / SALA 2 Oriol Martorell
→ 20h (19.30h *La Prèvia*)

Preu 20€

PROGRAMA 02

OCTUBRE DE 2017

DIVENDRES 6 | 20.30h

DISSABTE 7 | 19h

DIUMENGE 8 | 11h

Andrew Grams director • Daniel Müller-Schott violoncel

**1/ EDWARD
ELGAR**
Broadheath 1857 -
Worcester 1934

*Concert per a violoncel i orquestra en
Mi menor, op. 85* (1919)

26'

Adagio
Lento
Adagio
Allegro

Daniel Müller-Schott violoncel

PAUSA

20'

**2/ AARON
COPLAND**
Brooklyn 1900 -
North Tarrytown 1990

Simfonia núm. 3 (1944-1946)

38'

Molto moderato, with simple expression
Allegro molto
Andantino quasi allegretto
Molto deliberato - Allegro risoluto

El temps i la durada del concert són aproximats.

Agrairíem que apaguéssiu els mòbils, desactivéssiu
les alarmes sonores i continguéssiu els estossecs.
Un mocador redueix notablement el soroll.

El commovedor *Concert per a violoncel i orquestra en Mi menor*, opus 85, del compositor britànic Edward Elgar comparteix protagonisme amb l'obra més ambiciosa del pare de la música clàssica americana, Aaron Copland, la poderosa *Tercera simfonia*.

Més enllà de l'Elgar de les *Marxes de pompa i circumstància* i els grans oratoris, el crepuscular *Concert per a violoncel*, escrit entre els anys 1918 i 1919, durant la dura postguerra, sintetitza les millors qualitats d'un compositor cèlebre, però mal conegut, víctima del clixé d'autor grandiloqüent al servei de la pompa victoriana. L'original plantejament formal de la partitura, en quatre moviments –el primer i el quart són molt més extensos que els dos centrals–, i el seu esperit concertant s'allunyen de la tradició romàntica en plantejar un protagonisme de l'instrument més íntim, líric i evocador. El concert s'obre amb un extens *Adagio-Moderato*, de profund lirisme, i busca els contrastos més variats al segon moviment, un marcat *Lento-Allegro molto*. Probablement el cor *cantabile* del concert és al tercer moviment, un *Adagio* de lirisme intens en el qual el cant del violoncel solista adquireix un protagonisme màgic. L'últim moviment és un variat *Allegro* que recorda i recrea motius ja escoltats, però amb un perfil expressiu nou i més espai per al virtuosisme. És, sens dubte, una obra molt personal, en la qual emociona la calidesa del fraseig, el vol líric i la desbordant expressivitat banyada de nostàlgia per un passat gloriós i irremissiblement perdut.

L'estrena de l'obra, el 26 d'octubre de 1919 al Queen's Hall de Londres, amb el seu amic el violoncel·lista Felix Salmond com a solista, i direcció del mateix compositor al capdavant de la London Symphony, no va tenir l'èxit esperat. El concert formava part d'un ampli programa dirigit per Albert Coates, que va cedir la batuta a Elgar per al dia de l'estrena i li va deixar molt poc temps per als assajos. Afortunadament, dues llegendes del violoncel del segle XX van revelar al gran públic la bellesa i la commovedora força expressiva d'aquest concert: Pau Casals, amb un enregistrament i dues històriques interpretacions, l'una al londinenc Royal Albert Hall i l'altra a la Sala Pleyel de París el 1945; i, dues dècades més tard, la jove Jacqueline du Pré que, convidada per John Barbirolli, va tocar i gravar el concert el 1965 amb la Hallé Orchestra amb uns resultats tan fascinants que, des de llavors, el seu nom roman lligat a la magistral partitura.

No es pot entendre la música americana sense la figura d'Aaron Copland. Fill d'emigrants jueus procedents de Polònia i Lituània –el seu pare va traduir a l'anglès el seu cognom original, Kaplan, abans d'arribar als Estats Units–, va néixer a Nova York el 1900 i va morir en

aquesta ciutat 90 anys més tard, i va ser considerat en vida el pare de la música americana. Com a compositor, va abraçar diversos estils i tècniques –va tornar al serialisme en les seves últimes obres–, va crear punts de trobada fructífers entre la música clàssica, el folklore i el jazz, i va exercir una gran influència en diverses generacions de músics, entre ells Leonard Bernstein, que va estrenar i va difondre les seves obres principals.

Copland va estudiar amb Nadia Boulanger a París i, com Igor Stravinsky, un dels seus referents, tenia sentit del ritme i una gran intuïció per portar a l'orquestra les essències de les cançons i danses tradicionals. Els seus viatges a Mèxic i Cuba van donar fruits orquestrals tan potents a la dècada dels quaranta com *El Salón México* i el *Danzón cubano*.

La *Simfonia núm. 3*, nascuda per encàrrec de Serge Koussevitzky que en va dirigir l'estrena el 18 d'octubre de 1946 amb la Simfònica de Boston, és la seva obra més ambiciosa i complexa, i també la més transcendent en el seu somni de forjar una música americana. Bernstein la va definir com «un monument americà, com el Lincoln Memorial o l'obelisc a Washington». Però, malgrat els inequívocs senyals d'identitat americans de la seva música, Copland, d'origen jueu, homosexual i d'idees progressistes, va patir l'assetjament de les campanyes anticomunistes del senador McCarthy. Així, va ser perseguit i, finalment, absolt en un llarg i dur procés –va declarar que mai no s'havia afiliat al Partit Comunista i es va negar a inculpar cap col·lega– com a sospitosos d'activitats antiamericanes.

Escrita entre el 1944 i el 1946, anys marcats per la guerra, la *Tercera* transmet optimisme, una poderosa energia i un alè líric tan personal com intens. El primer moviment, *Molto moderato*, respira un caràcter amable i majestuós que evoca i esmenta un motiu d'*Apalachian Spring*. L'energia rítmica es combina a l'*Allegro molto* amb un inspirat melodisme i una orquestració delicada. A partir d'una seqüència inicial de la flauta, el superb *Andantino quasi allegretto* té un encant especial, per la senzillesa dels temes i un subtil joc de contrastos. L'últim moviment, *Molto deliberato (Fanfare), Allegro risoluto*, s'obre amb el cèlebre i poderós tema *Fanfara per a l'home comú*, i dona pas a un relat simfònic carregat d'energia, ric en idees musicals i molt brillant en la seva potent orquestració.

OBC ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BARCELONA I NACIONAL DE CATALUNYA

L'OBC va ser fundada per l'Ajuntament de Barcelona el 1944, consolidant el projecte de l'Orquestra Pau Casals (1920-1937) que la Guerra Civil va interrompre. Avui dia, tot mantenint l'esperit original de Pau Casals, oberta al món i compromesa amb la societat, té especial cura dels nostres artistes i del nostre patrimoni, i té com a missió divulgar la música simfònica principalment del segle XIX a la creació actual.

Té la seu a L'Auditori, on interpreta 24 programes de temporada a més d'altres concerts que acosten la música d'orquestra a la ciutadania: cinema en versió original, concerts familiars i escolars, música experimental, òperes i música de cambra. També es presenta a llocs emblemàtics com la Plaça de la Catedral, la platja de la Barceloneta o la Sagrada Família.

El primer director titular va ser Eduard Toldrà, i des del setembre de 2015 ho és Kazushi Ono, que també és titular de l'Orquestra Metropolitana de Tòquio. Altres titulars han estat Ros Marbà, Mas, Decker, García Navarro, Foster, Oue, Martínez Izquierdo i González. També ha estat dirigida per Belohlavek, Celibidache, Gergiev, Hogwood, Inbal, Koopman, Kreizberg, Krivine, López Cobos, Minkowski, Plasson, Rostropovitx, Sinaisky o Slatkin i entre els solistes convidats destaquen Lang Lang, Jansen, Barenboim, Mutter, Stern, Lupu, Zimmermann, Volodos, Domingo, Caballé, Hendricks, Berganza, de Larrocha, Zukerman, Argerich, Bell, Kremer, Mörk, Mullova, Anderzewsky, Shaham, Gutman, Buchbinder, Achúcarro, Arrau, Rubinstein... L'OBC ha realitzat gires per Europa, Àsia i els EUA i ha actuat a sales com Musikverein, Wiener Konzerthaus, Concertgebouw, Royal Albert Hall, Kennedy Center o Carnegie Hall.

PRIMERS VIOLINS Luc Héry*, concertino invitat / Cristian Chivu, concertino associat / Raúl García, assistent concertino / María José Aznar / Sarah Bels / José Valentín Centenero / Walter Ebenberger / Ana Isabel Galán / Natalia Mediavilla / Katia Novell / María Pilar Pérez / Anca Ratiu / Jordi Salicrú / Vladimir Chilaru* / Samuel Cubarsi* / Gabriel Graells* / David Olmedo* / Eugenia Ostas* **SEGONS VIOLINS** Alexandra Presaizen, solista / Emil Bolozan, assistent / María José Balaguer / Jana Brauningner / Patricia Bronisz / Assumpta Flaqué / Mireia Llorens / Melita Murgea / Antoni Peña / Josep Maria Plana / Robert Tomàs / Pere Bardagi* / Ana Chiu* / Annedilia Riestra* / Yulia Tsuranova* **VIOLONES** Ashan Pillai, solista / Josephine Fitzpatrick, assistent / Franck Heudiard / Christine de Lacoste / Sophie Lasnet / Michel Millet / Miquel Serrahima / Jennifer Stahl / Andreas Süßmayr / Irene Argüello* / María Juan* / Marc Tarrida* **VIOLONCELS** José Mor, solista / Suzana Stefanovic*, solista invitada / Vincent Ellegiers, assistent / Núria Calvo / Lourdes Duño / Jaume Güell / Olga Manescu / Linda d'Oliveira / Jean-Baptiste Texier / Irma Bau* / Daniel Claret* / Carmen Enjamio* / Marc Galobardes* **CONTRABAIXOS** Christoph Rahn, solista / Dmitri Smyshlyaev, assistent / Jonathan Camps / Apostol Kosev / Josep Mensa / Matthew Nelson / Albert Prat **FLAUTES** Francisco Javier Castiblanque*, solista invitat / Bea Cambrils / Júlia Santos* / Christian Farroni, assistent / Ricardo Borrull, flautí **OBOËS** Disa English, solista / José Juan Pardo / Dolors Chiralt, assistent / Molly Judson, corn anglès / María José Meniz* **CLARINETS** Larry Passin, solista / Francesc Navarro / Josep Fuster, assistent i clarinet en mi b / Alfons Reverté, clarinet baix **FAGOTS** Sílvia Coricelli, solista / Noé Cantú / Thomas Greaves, assistent / Sławomir Krysmalski, contrafagot **TROMPES** Juan Manuel Gómez, solista / Joan Aragó / David Bonet / Juan Conrado García, assistent solista / David Rosell, assistent / Rafael Planelles* / Jorge Navarro* **TROMPETES** Mireia Farrés, solista / Adrián Moscardó / Angel Serrano, assistent / Carlos Bosch* **TROMBONS** Eusebio Sáez, solista / Vicent Pérez / Alberto Bonillo* / Gaspar Montesinos, assistent / Raul García, trombó baix **TUBA** Pedro Castaño* **PERCUSSIÓ** Joan Marc Pino, assistent / Juan Francisco Ruiz / Ignasi Vila / Ivan Herranz* / Daniel Ishanda* / Francisco Montañés* **ARPA** Magdalena Barrera / Laura Boschetti* **PIANO** Dani Espasa* **CELESTA** Dolors Cano* **ENCARREGAT D'ORQUESTRA** Walter Ebenberger **RESPONSABLE DE DOCUMENTACIÓ MUSICAL** Begoña Pérez **RESPONSABLE TÈCNIC** Ignasi Valero **PERSONAL D'ESCENA** Joan Luis

* col·laborador

ANDREW GRAMS director

Andrew Grams va dirigir l'OBC per darrera vegada a l'abril de 2016.

Amb una combinació única d'intensitat, entusiasme i precisió, Grams ha dirigit orquestres per tots els EUA i, arreu del món, les de Toronto, Mont-real, Vancouver, Ottawa, les nacionals de França i de Lió, la Beethoven de Bonn, la Simfònica de la BBC de Londres, l'Escocesa de la BBC, la de Birmingham, la Nacional de Gal·les, les simfòniques de Sidney i Nova Zelanda, la Santa Cecília de Roma, la Filharmònica de Ràdio Holanda, les simfòniques d'Hamburg i Malmö i les Filharmòniques d'Oslo i Bergen. De 2004 a 2007 va ser director assistent de l'Orquestra de Cleveland, amb Franz Welser-Möst i a la seva tornada ha assumit diversos compromisos. La temporada 2016-17 va ser la quarta en què va dirigir la Simfònica d'Elgin.

Va néixer a Severn (Maryland) i va començar a estudiar violí als 8 anys. El 1999 es va graduar en violí a la Juilliard School, el 2003 en direcció a l'Institut Curtis amb Otto-Werner Mueller i el 2003 i 2004 va estudiar amb D. Zinman, M. Sidlin i M. Stern a l'Acadèmia de Direcció d'Aspen. Com a violinista, va formar part de l'Orquestra del Ballet de Nova York (1998-2004), la de Cambra Orpheus, la de St. Luke, la Filharmònica de Brooklyn i la Simfònica de Nova Jersey.

DANIEL MÜLLER-SCHOTT violoncel

Daniel Müller-Schott col·labora amb l'OBC per primera vegada en aquest concert.

Va estudiar amb Walter Nothas, Heinrich Schiff i Steven Isserlis, a més de ser premiat per la Fundació Anne-Sophie Mutter, que li va permetre estudiar amb Rostropóvitx.

Aquesta temporada 2017-2018 té previst participar en l'homenatge que Anne-Sophie Mutter i la Bayerisches Staatsorchester, dirigida per Kirill Petrenko, oferirà a Rostropóvitx al Konzerthaus de Berlín. A més d'això, també tocarà amb la violinista Julia Fischer el doble concert de Brahms a Munic amb la Bavarian State Opera, al nou auditori d'Hamburg i al Carnegie Hall de Nova York, i té previst tocar amb la Simfònica de Sidney i Vladimir Ashkenazy, amb la Simfònica de Vancouver i Joshua Weilerstein, i amb l'Orquestra de Minnesota i Michael Francis. A Europa ho farà amb la Simfònica de Londres i Susanna Mälkki, la Filharmònica de Dresden i Michael Sanderling, amb la Simfònica de la Polish National Radio i Leonard Slatkin, i amb la Filharmònica d'Oslo i Arvid Engegård. Müller-Schott toca un violoncel *Ex Shapiro*, Matteo Goffriller fet a Venècia el 1727.

Amics de l'OBC

Sigues un més de l'Orquestra!
Fes-te Amic de l'OBC!

+ informació a www.auditori.cat